

XII. évf. 12. sz.
Timișoara, 1934 március 12

Ara: 20 lei, 12 dinár, 4 ckor. Párisban 3 franc
Berlinben 50 Pf. Magyarországon 1 Pengő, 1 Silling

A francia képzőművészek tavaszi tárlatáról

Olvasza el

ezt a számot, bizonyára tetszeni fog Önnek. Ha megszerette, rendelje meg, minden héten diskrét csomagolásban megkapja.

Előfizetési ára negyed évre :

Magyarországon	Pengő 10
Csehszlovákiában	Kc. 50

Megrendelés esetén közöljük, hogy az előfizetési díj hol fizethető le.

Ez a hely a MIA K Ré m szá má - ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszer-tárában, Timișoara-Fabrik kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA-KRÉM-nek nem kell már reklám.

Tuvicsák kalapszalón,
Timișoara, II. Háromkirály u. 1. (Duschnitz mellett)
Tavaszi kalapujdonságok, mélyen leszállított árban
Legújabb selyem modellek. Alakítások és
javítások soron kívül, meglepő olcsó árak mellett!
Érdeklődők tekintsek meg az üzletet vételkényszer nélkül.

„DACIA“ kávéház és étterem

Timișoara, Gyárváros

Esténként zene, szolid, polgári árak!

A Bánátnak legnagyobb, legversenyképesebb fa-, rózsza és szőlő-oltványiskolája

az országszerte közismert és 1895-ben alapított

„MILL“

Tomnatic (Nagyősz) Temes megye. Tulajdonos: B u d i n g Károly

Oltott gyümölcsfákban a legnemesebb

Diszbokrokban a legszebb

Sor és parkfákban a legmegfelelőbb

Tülevelűekben a legdiszesebb

Rózsák bármelyikében a legolcsóbb

Szőlőoltványokban a legmegbízhatóbb

borszőlő, csemege és lugasszőlő

Mélyen leszállított árak. Árjegyzék kíváncsiakra ingyen!

Brummerton-Boy

Telefon 17-24

Timișoara I. Str. Mercy 1.

Elintéz mindent gyorsan és pontosan
Utlével és Vizum iroda

Állandó kurirszoigalat

Ha szép akar lenni, használjon

Yolka-féle

Liliomtej-krémet

Liliom-pudert

Liliomtej-szappant

kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

Timișoara, Belváros, Rezső ucca

Elsőrangú viz és vasondolás

Férfi és női manikűr

Károlyi József

uri fodrász, manikűr

Timișoara, Belváros, Mercy ucca 6.

Hajvágás hölgyek számára is.

Dolly krém puder szeplővíz

Legszebb ajándék! Gyártja:

Roth Jenő gyógyszer-tára

Timișoara, III. Dózsa és

Pósta ucca sarkán

Szerkesztőség és kiadóhivatala

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak negyedévre

Romániában	240 lei
Cehoslovákiában	40 Kc.
Jugosáviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Szerkeszti: **Dinnyés Árpád**

A viszony

A „szabad házasságnál”, mely korlátlan időtartamu szerelmi kapcsolat, sokkal gyakoribb a „viszony”, mely inkább futó kapcsolatnak tekinthető. A viszony partnerei többnyire különböző társadalmi rétegekből kerülnek össze s kapcsolatukban, főleg a nő részéről, néha anyagi szempontok is szerepet játszanak. Függetlenség és kötelezettség nélkülség, kölcsönös vonzalom és szexuális szimpátia jellemzi ama két fiatal lény kapcsolatát, akik többnyire jókedvből, vágyódásból, érzékiségből kerülnek össze. Ám gyakran keresik egymást társra, melegségre, szeretetre, életöröme vágyódva. A nagyváros kis hivatalnoklányainak életében, akik napjaikat otthonuk és munkahelyük között osztják meg és akiket az egyhangu napi munka felől, a viszony az, ami elfeledtet velük a nap minden fáradságát, soruk sivárságát és feletteseik, vagy munkatársaik kellemetlenkedéseit, a viszony az, ami, mint állandóan megújuló örvendetes élmény, kapcsolódik élménytelen életükbe. A fiatalember számára viszont, jóllehet, itt az ösztönélet dominál, mégis a nő kizárólagos odaadása folytán olyan nemi kapcsolat ez, mely sok lelki és kedélybeli elemet tartalmaz s így igen hathatós védekezés a prostitúció veszedelmeivel szemben.

A viszonyt azonban nemcsak fiziológiai, hanem szociológiai szempontból is meg kell ítélnünk. Minden nemileg érett embernek szüksége van szexuális kielégülésre. Ebben a tekintetben a különböző szociális rétegek különböző törvények szerint járnak el. Az ugynevezett „jobb körök” férfitagjainak éle-

tében a „viszony” nagy szerepei játszik. A legtipikusabb formájával főiskolai körökben találkozunk. A szülői ház fegyelme alól kikerült ifjura, aki első ízben élvezi korlátlan szabadságát, már az a felemelő tudat is ingerlően hat, hogy bebizonyítsa maga előtt is önállóságát, nemi tekintetben pedig bizonyos kibontakozást követelő feszültséget érez. Hetyke vállalkozási kedvvel néz szét partner után, akit a nagyvárosi élet forgatagában könnyen megtalál. Eltekintve a viszonynak abbéli hasznától, hogy a nemi problémát megoldja, az ifju egy kis romantikát kap ráadásul, a nő érzelmességének, vagy szerelmének megfelelően, kinek sivár élete viszont egy kis örömmel, reménnyel és várakozással gazdagodik. Bizonyos körökben a szülők egyenesen büszkék, ha leányuk diákkal folytat viszonyt.

Az egyetemi városokban szinte becsületbeli dolog és tradíció, hogy a kispolgárság ellássa „megfelelő nőanyaggal” az egyetem szerelmi piacát s talán a viszonyok rövid tartamára való tekintettel, ideiglenes prostitúciónak tekinthetnők ezt a helyzetet, ha a diáknak anyagi javakkal, bár nem éppen pénzzel kell fizetnie a szolgálatért. Utóbbi eset azonban bizonyára nagyon ritka, az a hallgatólagos megegyezés pedig, hogy a fiu kedvesét vagyoni helyzetével arányban álló élvezetekben részesíti, még nem bélyegzi ezt a szerelemre és hiuságra épített kapcsolatot pénzen árusított szerelemmé.

A férfi részéről kezdeményezett viszony nem ritkán ama rossz tapasztalatok következménye, amelyet az illető a prostituáltak-

nál szerzett, tehát tulajdonképpen lezárja nemi élete első szakaszát s így a nagyon is közönséges élményekkel való elkészülés jele.

A nagyvárosokban rengeteg fiatal leány van, akik kis bérért dolgoznak üzletekben és áruházakban és szeretnének nemi életet élni és egyúttal élvezni azokat az előnyöket, amelyeket a más, rendesen vagyonosabb társadalmi osztályhoz tartozó fiatalemberrel való ideiglenes kapcsolat a számukra biztosít. Emellett ebben az együttélésben van valami poétikus és anyagiasságtól mentes vonás, legalább is látszólag az első időben. Gyakran igazi szerelmi viszony jön létre, ami nem is ritka eset. A női nem ugyanis szinte nevetséges módon rajong a diákokért, főleg ha jól össze van karcolva az arcuk és tányérsapkát hordanak. A leendő „doktor ur” egész különleges férfinak számít s titokban nem egy fiatal leány ideálja. Belejátszanak ebbe a dologba a harmadlagos s még messzebben fekvő nemi jellegzetességek bonyolult kérdései, amelyek a katonáknak, főleg pedig a katonatiszteknek nemi sikereit is megmagyarázzák. Ugyanezekből az okokból gyakorol a férfire fokozott nemi hatást a táncosnő, a színésznő, a cirkuszi lovárnő és a filmsztár.

A viszony, még ha aránylag rövid ideig tart is, mindkét fél szempontjából szolid, majdnem polgári kapcsolatot hoz létre, mert érintkezésükben, az ismétlődés folytán, bizonyos szabályszerűség áll be, mely megszokott formává alakul ki. Nem ritkán tényleges kölcsönös vonzalom a viszony alapja, mely szép és zavartalan együttlést biztosít és ennek felbontása később gyakran fájdalmas sebet hagy hátra s csak a kényszerűség vastörvénye folytán következik be. Mégsem szabad szem elől tévesztenünk, hogy a viszony általában mindkét fél szempontjából nem egyéb, mint két érett ember szekszuális ügyeinek lebonyolítása, melynek ez a legegyszerűdbb módja s mindkét félre nézve sok tekintetben igen kellemes. Ezzel egyben elismerjük, hogy ez az intézmény bizonyos mértékben szükséges is.

Az ilyen önkéntes nemi egyesülések tudományos igazolását Freud bécsi pszichoanalitikus kutatásai nyújtják, aki megfigyelte, hogy rengeteg lelki energia tékozzolódik el haszontalanul a nemi feszültség levezetésének keresésében, hogy gyakran hetekig tartó lelki nyugtalanság léphet fel abban a

férfiban, aki nemi kielégülés nélkül állandó izgalomban keresi az alkalmat, hogy végre megnyugodjék. Ennek az állapotnak nincs más levezetője a nőtlen férfi számára, mint a házasságon kívüli nemi érintkezés, a prostitúció vagy a viszony.

A férfiak megszokták, hogy a körülrajongott nő igényeit feltétlenül kielégítsék, természetes tehát, hogy az a fiatalember talál legkönnyebben vágyainak megfelelő viszonyt, akinek finansziális teljesítőképessége a legnagyobb. Ettől a szabad szerelemben történő válogatástól már nincs messze a közönséges prostitúció. A diákok között törvény erejével uralkodik a szokás, hogy az egyetemi városból elutazó diák általános örökébe barátja lép s hogy a fiatalemberek egész sora adja kézről-kézre, illetve ágyról-ágyra a nőt, sőt az emberbaráti érzés még kedvesebb példái sem ritkák. Ezek a teremtések magától értetődően megérték a prostitúció számára s e tények, melyek bár nem szabályszerűen, mégis gyakran fordulnak elő, a szabad szerelmi viszonyok elleni érveket szaporítják. Számításba jön még egy súlyos tényező, a törvénytelen származású gyermek. Ezt a társadalmi morál nem bocsájta meg a fiatal nőnek, még akkor sem, amikor a viszonyt hallgatólag megengedi neki. Ez a kockázat is, mely a szabad szerelmi kapcsolatban csupán a nő vállaira hárul, egyik oka annak, hogy a nő ne legyen érzéketlen partnerének gazdasági helyzete iránt s választását attól tegye függővé, hogy szükség esetén bizonyos biztosítékai legyenek.

Teljesen a pénzkérdés uralja azokat a szabad szerelmi viszonyokat, melyek az artistanőket, táncosnőket és egyéb hasonló foglalkozású nőket a magasabb osztályba tartozó férfiakhoz fűzi. A közönséges, pénzzel megvásárolható szerelemtől csak annyiban különböznek ezek a kapcsolatok, amennyiben egyetlen férfira korlátozódnak, bár e korlátozás gyakran illuzórikus, mivel a számos imádó mellett ott van a saját maga miatt szeretett barát.

A „viszony”, mint a mellékházasság egy faja, annak a célnak is megfelel, hogy a polygam hajlamu férjnek azt a szerelmi változatosságot nyújtsa, amelyet a házasságban nélkülöz: aki így, anélkül, hogy csavargó ösztöneinek útját járná, a partnernők állandó váltakozása miatt minden lelki kapcsolattól mentes nemi életet folytat.

A holnap asszonya

(Részlet Victor Margueritte hasonló című regényéből)

Michel Gauz egész csomó levéllel a kezében, dűhtől eltorzult arccal lépett be az ajtón.

— Tessék. Ez neked szól! Valamennyien egyformák vagytok... Minden szavatok hazugság!

Mikie elképedve nézett hol az eléje dobott levélre, hol Gauzra. Az sarkon fordult, a szobájába ment s oly brutálisan csapta be maga mögött az ajtót, mint-ha arculcsapott volna valakit.

Mikieben megingott a fellegvár, amelyet az utóbbi napokban felépített magában... Forgott körülötte a világ. Önkéntelenül maga elé emelte kezét, hogy távolítsa magától a romboló áramlatot, amelynek szele érezte, ha nem is látta. Mit rejthet ez a boríték? Mely gyűlölet üldözi? Tán névtelen támadás?... De hiszen ez a levél nekem szól... Az én leveletem bontotta fel!... Minő arcállás! Ez mégis csak sok!... S vajjon mi lehet benne, ami ilyen dűhre gerjesztette?

Gyorsan átolvasta a levelet. Montret doktor írta, aki feleségül akarta venni őt, az elvált asszonyt. Nyilván ebben rejlik az oka, hogy szerelmese hirtelen vádlójává változott... A doktor gyöngéd szemrehányásokkal kezdte, panaszkodott, mert elhanyagolja. Ám olyannyira jó szívvvel van iránta, hogy nem kíván egyebet, csak Mikie boldogságát és bizalommal várja visszatérését Párisba. — Kedves ez az ember! Megbízható barát és rokonszenves jellem. A levél így folytatódott: — A nyomasztó hőség, amely most uralkodik Párisban, arra birt, hogy engedtem barátaimnak s velük tartottam egy nudista telepre való kiránduláson. Tűrhetetlen volt. Először is, mert a maga jelenlétének varázsa nélkül az egész olybá tűnt, akár holmi állatkert, amelyben a feltűnést elkerülendő, a maga által ismert öltözkében sétálgattam a szabadon járó-kelő vadak között. Gondolatban magam elé idéztém lányos megjelenését. Testét, amely csupa lélek s mely ruhátlanul is szemérmes, akár egy ifju istennő teste. Csak az ilyen meztelenség szép, a lelkes test...

Mikie elmosolyodott. Minden asszony szívesen veszi, ha elismerik szépségét. De mosolygott Michel féltékenységen is. Lám, ennyire szereti.

Ösztönösen az ajtó felé indult. De eszébe jutott a férfi tapintatlansága és durvasága. Megállt. Montret doktor sohasem követett volna el ilyen hibát... S egyre jólesőbbben gondolt a doktor kedves, elegáns megjelenésére. Ám ekkor hirtelen, szélroham gyanánt, megragadta egy másik kép emléke. A vére kigyult, gerincén borzongás szaladt át, előtte állt Michel kihívó férfiaságában!... Megzavaróan forró képek ötlöttek eszébe... Érezte fojtott hangjának, faló csókjainak tűzét...

Feltépte az ajtót, kereste. A balkónon akadt rá, hol hátrakulcsolt kézzel, a falnak dőlve, látszólag szórakozottan füttyörészett. Belső felindulásában különösen szép volt. Mint a lesben álló vadmacska... Mikie gyengéden megérintette, de megrázkódott, mintha villanyütés érte volna. Szikrázó szemmel mérte végig. Mikie kedvesen suttogta:

— Szerelmem... feleslegesen kinzod magad... Esküszöm..

De gunyos kacagás szakította félbe:

— Hazudsz!

A férfi befordult a balkónról a szobába. Mikie nyomon követte.

— Sohasem hazudok.

— Természetesen!... Minden rajtakapott asszony kész bizonyítani, hogy más követett el hibát, nem ő.

— Ugy van. Elsősorban akkor követted el hibát, mikor engedelmem nélkül felbontottad a postámat.

— Ó, bocsánat, fenség, hajolt Michel, csufolódva, a földig.

— Igenis, ez illetlen volt...

— Én vagyok az ur, igen vagy nem?

— Meglehetősen neveletlen ur vagy, drágám.

— Köszönöm. Tartogasd kedveskedéseidet a többi szeretődnek!

— Hogy hogy? Csak nem képzeled, hogy Montret a szeretőm?

— Ha már pörére vetkőztetek együtt...

— Szégyeld magad. Nem érdemled meg, hogy így szeresselek. Te tudod jól, hogy a férjemet sem csaltam meg! Elmondtam neked egész életem történetét.

— De ezt a kirándulást az állatvilágba elhallgattad előttem.

Michel fakó volt a dűhtől és egész testében remegett.

— Mert nem volt semmi jelentősége. Már régen elmondtam volna neked, ennek a kirándulásnak történetét, ha eszembe jutott volna, vagy ha sejtettem volna, hogy ilyen nevetségesen féltékeny vagy. Egy nudista telep kevésbé hipokrata egy divatos tengerparti fürdő strandjánál. Azt hihetné az ember, hogy sohasem tetted be a lábadat Deauvilleba vagy Juan les-Pinsbe.

— Ott talán meztelen volt a melled amikor fürdöttél?

— Még az sem lett volna szerencsétlenség. De az baj, ha a szemérem egy nadrágon mulik.

— Meztelenül látni egymást, ez már kezdete a szerelmeskedésnek... vagy a folytatása. Ahogy tetszik. Mindenesetre azután már nem sok megtagadni való marad. Azt hittem, hogy ismerem az asszonyok minden csalafintaságát! S ime újra beleestem egy asszony hálójába. Milyen hülye is vagyok

Mikie őszintén elkeseredett ettől a hirtelen kitört vihartól, amely sötét felhőkbe burkolta szép napját. Patakozottak a könnyei.

— Igenis hülye vagy!... mert kételkedsz a szavamban, noha soha nem alacsonyodtam oda, hogy megteveszelek. S mert a legjobb úton vagy, hogy eljátszad a legőszintébb vonzalmamat, amellyel valaha megajándékoztak.

Ez a szivhang enyhítő balzsamként hatott Michelre. Vonásai kisimultak...

Mikie egy székre rogyott, kezét az asztalra fektette s arcát kezébe rejtette. A férfi a lehajtott nyak fölé hajolt s kedve lett volna beleharapni:

— Végtere is... ez az ember... szerelmes beléd... Ne tagadd... Tudok a sorok között is olvasni. Ha nem is vagyok francia, hülye nem vagyok.

— Nem. De nagyon komplikált vagy. Ha Montret a szeretőm lenne, nyilván nem lennék most itt.

Büszkén emelte fel a fejét. Szép, szomorú arca, könnyben uszó szeme, kipirult selymes bőre kellő izgalmat keltettek Michelben. A közelmúlt képei feléledtek emlékezetében s forgószélhez hasonlóan kavartak.

ták fel vágyát. Karjába ragadta s erőszakosan magához szorította a duzzogó asszonyt.

Mikie elfordult, de Michel megkereste a száját és hosszú csókban felfeszítette.

Az asszony elernyedv és sóhajva simult végül hozzá és felgerjedve viszonzta a csókot. Michel egy pillanatra sem engedte el a tapadó száját.

— Szeretlek... ó, mennyire szeretlek... suttogta Mikie.

Michel megmámorosodva lelkendezett. Könnyű keze hizelegve dulta és szorongatta a vibráló arcot. Mikie torkán galambbugáshoz hasonlatos hangok törtek fel.

A növekvő lázban Michel féltékenysége ismét kísértett:

— Mondd, ugy-e nem érintette mindezt a csodát

az a doktor? Megőrülnék, ha tudnám, hogy az övé voltál akkor a park sűrűjében...

Noha Mikie minden ízében remegett, visszataszította a felháborító gyanu:

— Hagy... utálatos vagy és piszkos gondolataid vannak. A tied vagyok, nem az övé.

— Ugye, igen. Csak az enyém vagy... Elégek értek... Meg akarta ragadni, de Mikie kikerülte s ingeredve kiáltott:

— Hivom a tűzoltókat.

Michel utána nyult, de ismét kisiklott a keze közül. Kergetőztek, mint az őserdő gyermekei, butorokat átugorva a szobán keresztül, míg végre a férfi elérte a zsákányát...

A legjobb kozmetikus a boldog szerelem

Írta: VICKY BAUM

(Vicky Baum, a világhírű író az angol „Vogue” legutóbbi számában a modern szépségápolásról írt cikket. A cikkhez az inspirációt az a számtalan sok érdeklődés adta meg, amely az íróhoz „Beauty Parlour” (Szépségápoló intézet) című darabjának bemutatója óta érkezik.)

Amióta megírtam a Beauty Parlour című komédiát, rengeteg nő érdeklődik nálam, vajjon személyes tanulmányaim és tapasztalataim alapján írtam-e a darabot. Szerintem manapság nem is szükséges külön kozmetikai studium ahhoz, ha valaki ilyen tárgyú darabot akar írni, hiszen minden nő valóságos tudósa már a kozmetikának. Hogy így mondjam, ma egy kozmetikai érában élünk. Nem mintha régebben a nők nem fordítottak volna gondot a szépségápolásra; hiszen már az egyiptomi asszonyok is használtak illatos olajokat, a renaissance női pedig nemcsak testüket kengették, de a hajukat is festették. És hogy ne menjek oly messzire, a mi anyáink kozmetikai szereit említem: a glicerint a kézfinomításhoz és a boraxot a mosdóvizben, hogy a bőr finomabb legyen.

De voltak olyan hölgyek is, anyáink idejében, akik tejjel mosták kezüket, arcukat és nyakukat, hogy a bőrük finom legyen és a citromlevelet sem vetették meg, mint szépségápolószert.

Bizony mi már eltávolodtunk a kozmetikának ezektől a primitív, egyszerű szereitől. Statisztikákat olvashatunk arról, hogy milyen fantasztikus összeget költ a kozmetikai szerekre és hogy hány nő él a kozmetikából és hány nem tud élni nélküle.

A férfiak azt mondják, hogy csak a természetes nőt szeretik, tehát a kozmetikumokat úgy kell használni, hogy azok a természetesség illúzióját keltsék.

Széppé tesz-e a kozmetika? Erre a kérdésre azt a határozott választ adhatom, hogy igen. Manapság minden nő szép lehet és senkinek sem kell megöregedni, ha nem akarja. A kozmetika fejlődésében éppen úgy vannak divatok, akár csak a ruhákban.

Persze egyik divat kontrakarirozza a másikat, de ez mindegy, fő az eredmény, amely minden esetben pillanatnyilag széppé teszi a nőt. Mert nem kell azt hinni, hogy a szépségápolás állandó szépséget ad. A ruzs, a puder, a szájrúz, a szemfesték fontosak, nagyon fontosak, mert pillanatnyi szépséget adnak. De

hiszen a barátság, a szerelem, a pozíció amihez ez a szépség szükséges, az sem tart örökké.

A szépségnek egyik legfontosabb komponense az egészség. Csak az egészséges nő lehet szép. Az egészséghez pedig fontos a táplálék helyes megválasztása. Nemcsak, ha fogyókúrát tart a nő, amely karcsúvá teszi, hanem állandóan a test és a bőr szépsége érdekében olyan anyagokat kell enni, amelyek széppé tesznek. Egy másik nagyon fontos szépségápolószert az alvás. Ahhoz, hogy valaki szép legyen, feltétlenül szükséges, hogy jól kialudja magát. A szépségnek egy mélyrehatóbb elősegítője a kultúra, a lelkisétség. Először jön a lélek-kultúra, és ebből involválódik a szépség kultúrája.

De pardon, bocsánatot kell kérnem, mert majdnem elfelejtkeztem a minden nőnek leghathatósabb, legigazabb és összehasonlíthatatlanul legfontosabb szépségápoló szeréről, arról, amely minden szép asszonyt még szebbé, diadalmasabbá tesz: a boldog szerelemről.

Minden lányok verse

Hiába már, én szentebb éneket
nem szoktam és seholy tudtam
s a férfid leszek egyszer még neked
furcsa vágyaktól elbukottan.
Játékos kedvű, kicsi lány,
majd minden vágyad engem éget
s egy alkonyatkor, csoda-este,
én bukom részegen feléd!
Ruhád selgme, zizzeni fog még,
örök tüzekbe forr a csókunk
s a bánatoktól félve, futva, fázva
forró szavakba burkolódzunk.
Te nem szeretsz. Én nem szeretlek
Rajtunk régi szerelmek átka:
de én a férfid leszek mégis
és te a forrótestű mátká!

Korok erkölcsök

I. Ferenc korában élt az udvarnál egy királyi vérből származó, tisztességes, erényes és szép asszony. Nagyszerűen értett megtörtént kis esetek elbeszéléséhez, még ha kissé kétértelműen hangzottak is azok.

A hölgy egyik kastélyában egyszer vendégeket fogadott s többek között a következő történetet is elmesélte nekik.

— Egy fiatal hölgy tisztességben élt öreg férjével s visszautasította a szomszédságukban lakó nemes szerelmi ajánlatait. De a nemes nem akarta a dolgot annyiban hagyni s azt gondolta magában, hogyha egyszer véletlenül kedvező hangulatban találhatná az asszonyt, bizonyára elérhetné nála célját. Hosszas töprengés után elhatározta, hogy minden veszélyt megkockáztatva is, de keresztülviszi szándékát. Mikor tehát egy reggel megtudta, hogy a férj elutazott, a hevesvérű lovag a kora reggeli órákban behatolt a hölgy szobájába, aki akkor még ágyában aludt. Senki emberfia nem volt a közelben s ő csíz mástól, sarkantyustól, amint volt, az áhitozott nő ágyába csuszott. A hölgy felriadt és lármát akart csapni, de a szerelemittas lovag nem hagyott neki időt erre s erőszakkal a magáévá tette. Az asszony félt a botránytól és elhallgatott. És mikor később egyik komornája be akart jönni a hálószobába, a lovag gyorsan az ágy alá akart bujni.

— De — mesélte tovább a hölgy — sarkantyúja szerencsétlenül a takaróba akadt s ezáltal azt is lehuzta és én meztelenül feküdtem ott...

Mikor az elbeszélő az én szót kiejtette, egyszerre vérvörös lett s hallgatói nem tudták nevetésüket visszafojtani. És a jó asszony minden próbálkozása, hogy elszólását jóvátegye, hiába volt.

*

Bernben már középkorban találunk nyilvános leányokat, kiket a fürdővendégek számára tartottak. Csak később, a francia invázió alkalmával létesítették az első tulajdonképpeni nyilvános házat, mely a helvétiai köztársaság letűnésével, a fürdőkkel együtt bezárattott. 1865-ben már ismét két

fürdő állott fenn és ha bordélyházakat nem is találunk, de egész sereg találkahely állott a prostitúció rendelkezésére.

Baselben már 1293-ban foglalkoztak egyesek azzal, hogy csavargó asszonyoknak és lányoknak szállást adtak és 1384-ben a városi tanács elrendelte, hogy a háztulajdonosok csak harmadrészt követelhetik a nők kereseténél és ajándékot tőlük elfogadnia nem szabad. Később pedig már odáig ment a tanács, hogy a prostitúcióval foglalkozóknak házat vett, vagy adott bérbe, hogy a „szép nőket” ott elhelyezzék.

Hasonló bordélyházak voltak a középkorban még Solothurnban, Zürichben „a három külvárosban” és Luzernben (fürdők és bordélyműhelyek, ahol könnyűvérű lányok borotváltak).

A prostitúció általános szabá-

lyozása csak Genfben történt meg, mely kanton Napoleon alatt Franciaországhoz tartozott, de itt sem teljesen francia minta szerint. 1877-ben egy utca áttörésénél, négy nyilvános háznak kellett volna átköltöznie, de a lakosság seholy sem tűrte meg őket és így megszűntek.

Itt történt meg az is, hogy egy rossz hírű ház tulajdonosnőjével egy üveg bor miatt összeveszett az egyik vendég és leszurta. A bíróság azon indoklással, hogy egy ilyen házban minden megtörténhetik, felmentette a tettest. A kéjnők bármikor szabadon távozhattak e házból és adósságaikat a bíróság nem ismerte el. De gyakorlati haszna ezeknek a rendeleteknek nem volt, mert a tulajdonosnők mindig találtak módot arra, hogy a leányokat visszatartsák.

A kidobott férfi

A lépcsőházban egy bundás, borotváltképű ur csönget türelmetlenül. A figyelmes szemlélő az ur arcjátékából is észlelheti, hogy az ur már negyedszer csenget. Végre ajtót nyit a szobaleány.

Az ur: Hányszor kell maguknál csengetni?

A szobalány: Ötször.

(Az ur megrémül. A szobalányok nem szoktak maguktól szemtelenek lenni).

Az ur: Itthon van a nagyságos asszony?

A szobalány: Nincs itthon.

Az ur: Hogy-hogy? Hiszen azt mondta, hogy itthon lesz. Nézze meg, hátha itthon van. Talán valami más szobában van.

A szobalány: Köszönöm. (Ez arra a százeleesre vonatkozik, amit az ur a markába csusztatott.) Mindjárt megnézem.

(Fojtottan, de halltasszik belülről a következő párbeszéd).

Az asszony: Mit akar?

A szobalány: Nem hiszi, hogy nem tetszik itthon lenni.

Az asszony: Mondja csak, hogy nem vagyok itthon.

(Érre az ur szónélkül bemegy a szobába. A szobalány eltűnik).

Az asszony: Hogy mer bejönni, mikor azt izentettem, hogy nem vagyok itthon?

A férfi: Gondoltam, hátha mégis itthon lesz.

(Szünet).

Az asszony: Akar egy érdekes paradoxont hallani? Figyeljen ide: nem vagyok itthon!

A férfi: Mi ez? Mi ez? Hiszen ez kidobás? Egy ügynököt dob-nak így ki... vagy egy szabót, aki a számlával jön... Tehát ki vagyok dobva?

Az asszony: Ki.

A férfi: Legalább tudjam, hogy miért? Olvassa fel a halálos ítéletemet!

Az asszony: Azt is megkap-hatja. Tegnap jelenet volt köz-tünk. Ugy-e?

A férfi: Ugy van.

Az asszony: Azért volt jelenet, mert én nem akartam hangosan megvallani magának, hogy szeretem. Hat hónap óta a legnagyobb szerelemben élünk, kedves számár és maga tegnap pirosra dühösödött, mert nem mondtam, hogy szeretem. De ez csak egy láncszem a maga rengeteg téve-

déseinek hosszú sorozatában, amely megérlette bennem azt az elhatározását, hogy ma ne legyek itthon.

A férfi: Hát ezért nincs itt-hon?

Az asszony: Ezért.

A férfi: Halljuk! Halljuk, mert látom, hogy még mást is akar mondani.

Az asszony: Addig szerettem magát, kedves számár, amíg biztos voltam afelől, hogy nem fogom megcsalni. Most pedig már nem szeretem.

A férfi: Ez azt jelenti, hogy meg fog csalni.

Az asszony: Azt. Meg is mon-dom, hogy miért. Maga nagyon is férfias volt nekem.

A férfi: Hogy értsem ezt?

Az asszony: Van egy fajtája a férfinak, amelyet én szeretek úgy nevezni, hogy: tiszta him. Ez az abszolút férfi. Ez nagyon szép dolog, de nem nekünk, rossz asszonyoknak való. A tiszta him, ez feleségek öröme, jó, szelid kislányok boldogsága, akik férj-hez mennek és a házasságban megkapják azt az embert, aki a legtisztább konjugális boldogságot tudja számukra biztosítani. Ez az a típus, amely egy csók ideje alatt hatszor kérdezi: Szeretsz? Szeretsz? Hogy szeretsz? Nagyon szeretsz? Mindig ezt kérdezi, mert annyira férfi, hogy már az asszony-tól is férfiasságot követel. Hogy érthetőbb legyek: a vallomás, a bevallás, a dolgoknak teli szájjal való kimondása férfias tulajdon-ság. Az igazi asszony nem szeret vallani. Az igazi asszony tagadni szeret, még akkor is, amikor már minden biztos. Ahányszor csak magánál voltam, mindig az volt a leghőbb vágyam, hogy ezt mond-hassam: nem is vagyok nálad, nem is vagyok a tied, — mert nekem is, mint más asszonynak, kell az a bizonytalan bizalmatlan kifejezés a férfi arcán, amely azt mondja: jaj, nem tudom, szeret-e, vagy nem. Mi ebből élünk, ked-ves számár.

A férfi: Oh jaj, oh jaj!

Az asszony: A mi hatalmunk maguk fölött az, hogy másfajta emberek vagyunk. És maguknak a tragédiájuk az, hogy tőlünk folyton olyan dolgokat követelnek, amiket a világ a férfiaktól szokott

követelni, hűséget, ígéret megtar-tását, következetességet, nyíltsá-got. Ezek mind férfierények és arra valók, hogy az asszonyok biztonságban járassanak ebben a labirintusban, amelynek férfilé-lek a neve. Képzelje el: maga nekem azt mondja, hogy öt óra-kor meglátogatja egy beteg barát-ját a Józsefvárosban. Én tudom, hogy maga férfi, aki nem hazu-dik, aki az ígéretét megtartja, szóval, aki öt órakor a Józsefvá-rospan lesz, még ha balták es-nek is az égből. Tehát én nyu-godtan mehetek el valahová öt órakor, valakihez, aki miatt meg-ölné. Vagy például nem is tudja, milyen megnyugtató valami a ma-guk becsületszava, ez a vidám kis ostobaság, amire maguk olyan nagyon büszkék. Azt mondom az uramnak: becsületszavadra, hogy Bukaresbe mégy? Azt mondja: becsületszavamra. És mivel a be-csületszó maguknál oly rettenete-sen komoly, én nyugodtan mehe-tek két napig, ahová akarok. Hát nem könnyű ily körülmények közt élni? Nyolc vagy tíz ilyen dolgot kell tudni a férfiakról, aztán az ember nyugodtan csinálhat, amit akar.

A férfi: Hát akkor minek veti a szememre, hogy tulzottan fér-fias vagyok?

Az asszony: Mert egy napon észrevettem, hogy tőlem is férfias-ságot kíván. Hiszen most, amikor bejött, megint elkövetett valami igazi férfi számárságot. Azt mondta a szobalálynak, hogy nekem itt-hon kell lennem, mert azt mond-tam, hogy itthon leszek. Így be-szélhet egy doktor előszobájában, vagy egy főhadnagynál, de nem egy asszonynál. Én azt mondtam, hogy itthon leszek és ebből ép-penséggel nem következik az, hogy itthon leszek. Ezt a számár-ságot maguk, férfiak csinálják egymás közt.

A férfi: Nos és?

Az asszony: Nos és ezzel ki-hoz a sodromból. Az igazi asz-szony-ember, vagy mint a francia mondja: homme a femmes nem cselekszik így. Abban már van egy kis nőiesség, ami megbo-csálja nekünk a mi dolgainkat. Csak az ilyen tiszta himek, mint maga, csak ezek tudnak megun-dorodni egy asszonyi hazugság-

tól, vagy közelkezettlenségtől. És ezért valók maguk férjeknek, mert éppen ez teszi magukat alkalmassá arra, hogy vigyázzanak a feleségükre. A férjek szoktak olyasmit kérdezni, hogy: hol voltál, mikor mentél el hazulról, mikor jöttél meg? És csak a feleségek szoktak erre felelni. Mint ahogy a feleségek épp úgy nem asszonyok, a tulzott asszonyiságuk folytán, mint ahogy a férjek a tulzott férfiasságuk folytán nem férfiak az én szememben. Férfi és férj közt olyan a különbség, mint lepke és báb közt. És ugyanilyen a különbség asszony és feleség közt. A házaspár egy békekötés alapján él együtt. A szeretők pedig egy harc alapján élnek. Most már, ha akad olyan számár, aki ezt a két dolgot összetéveszti, az kidobatik.

A férfi: Ez én vagyok, ez a számár.

Az asszony: Nem. Ön nem számár. Hanem ön a kidobatik. Mert erre a célra van nekem férjem. Annak megmagyarázok mindent, annak megmondom, hogy szeretem, annak adom a becsületszavamat, ahhoz hozzáférhiesodom, mert azzal békét kötöttem az ol-tár előtt. De maga arra való lett volna, hogy kinlódjék, hogy bizonytalanságban éljen, hogy gyötörtessék, hogy kitűnő anyaga legyen az asszonyi trükköknek. Mi után azonban nem értette meg a helyzetét...

A férfi: Kidobatik.

Az asszony: Nem. Hanem számár. Lásza, most is amolyan férfi logikával próbálja befejezni a mondataimat. Nem, nem, magával nem lehet. Maga járjon el szépen társaságokba egészen addig, amíg meg nem ismerkedik valami jómódu kislánnyal, akit aztán vegyen feleségül. Borzasztó boldog lesz, mert a kislány becsületszavát fogja adni, mindent ki fog mondani, minden csók után a maga buta kérdésére azt fogja felelni, hogy: igen, nagyon jó volt és maga azt fogja mondani a kaszinóban még két év múlva is, hogy: fiuk, milyen buta is az ember, ha kalandokban keresi a boldogságát, mert az igazi boldogság csak a házasságban van. Ön ezt fogja mondani a kaszinóban és éppen ezért, mert ezt a kaszinóban fogja mondani, a felesége, ezalatt szép rendesen levetkőzik egy ilyen borotváltképű lakásán, mint maga, mondván:

czuczi, most nyugodtak lehetünk, mert az uram a kaszinóban van. Így van ez, kedves számár, így lesz ez.

A férfi: De hát akkor mit csináljunk? Ne menjünk bele a kalandokba, ne nősüljünk meg? Hát mit csináljunk, hogy ne csaljanak meg a nők?

Az asszony: Látja, ez is buta férfi beszéd. Azt is csak maguk, buta férfiak hiszik, hogy a nők csalása ellen védekezni kell, vagy lehet. A nőnek hosszú haja van, a nőnek nincs bajusza, a nőnek keble van és a nő csal. És mint ahogy van rövidhaju nő, laposkeblű nő, vagy bajuszos nő, aként van olyan nő is, aki nem csal. De ezt keresni nem szerelmi élet, hanem smokkság, vagy ritkasággyűjtés. És akkor a maguk helyén már inkább bélyeget gyűjtök.

A férfi: Szóval ki vagyok dobva.

Az asszony: Végérvényesen.

A férfi: Alászolgája. (Kifelé indul).

Az asszony: Látja, milyen férfi volt megint? Azt mondtam: végérvényesen és maga ezt úgy vette,

mintha ügyvéd mondta volna. Indult kifelé. A homme a femmes ilyenkor nekiugrik az asszonynak és azt mondja: hát ki vagyok dobva, akkor itt maradok és megcsókollak.

A férfi: Hm... ejnye, ejnye... szóval... hát ha ki vagyok dobva, akkor itt maradok és megcsókollak. (Meg akarja ölelni).

A szobalány (belép): Doktor Szántó van itt.

Az asszony: Itthon vagyok.

A férfi: Micsoda? Ezt fogadja? Most már értem. Hát ő az utód? Megyek. Alászolgája. Most már értem, hogy ki vagyok dobva.

Az asszony: Bocsássa be a doktor urat. (A szobalány kimegy.) Maga pedig menjen el.

A férfi: Ki vagyok dobva, ki vagyok dobva.

Az asszony: Dehogy van ki dobva. (Kituszkolja a másik ajtón, mialatt a főajtón belép a doktor.)

A doktor: Kezét csókolom. Volt itt valaki?

Az asszony: Senki. Magam lustálkodtam. Üljön le, doktor.

(A kidobott férfi tragédiája itt végződik. Vagy ha így jobban tetszik: itt kezdődik).

S z é p s é g s z a l o n

Felesleges szőrszálak eltávolítása

A szőrtultengés kétségkívül egyike a legkellemetlenebb kozmetikai fogyatékoságoknak. Nem meglepő tehát, ha a hölgyek minden lehető módon szabadulni igyekeznek tőle. Nincs is ezen a törekvésen semmi kifogásolni való. Helyteleníteni csupán azt kell, hogy a szőrök kipusztítására minden módot felhasználnak, csak éppen azt nem, ami leginkább célravezető — a szakértői segítséget.

A rendellenes szőrnövény kezdődhet már a serdülés (pubertás) korában vagy az első anyaság, esetleg a klimaktérium ideje alatt. A serdülés korában pehelyszőrökkel kezdődik a folyamat, mely első időben alig vehető észre. Sokan azt hiszik, hogy ezektől a pihéktől úgy szabadulhatnak meg, ha kihúzzák vagy levágják azokat, pedig ezzel éppen az ellenkező célt érik el. Ezen erőszakos műveletek következményeként bizonyos idő múlva kemény, sörteszerű szőrszálak nőnek ki az alig látható piheszőrök helyén, melyek már valóban komoly szépséghibának számítanak.

Az első anyaság vagy a későbbi életévekben, rendszerint minden átmenet nélkül, hirtelen erős szőrszálak nőnek ki a bőrből, leginkább csoportosan elhelyezkedve.

A szőrtultengés általában lehet szerzett vagy öröklött; milyensége és terjedése egyénenként változó. Leginkább a felső ajak felett az állon, az arc két oldalán, a mellen, karon és lábakon fordul elő. Ezen kellemetlen szépséghiba keletkezését általában a belső kiválasztású mirigyek működészavaraival hozzák összefüggésbe.

A szőrszálak eltávolításának egyetlen biztos módját ismeri az orvoskozmetika: a szálak elektromos uton való kipusztítását. Minden egyéb kísérletezés csak ronthat a helyzeten, mert a hajszába gyakorolt erőművi hatás (huzgálás, dörzsölés, beretválás) a hajszemölcsöt fokozott működésre serkenti és hamarosan kinő belőle az új szál, mely erősebb és sötétebb színű a réginél. Egyesek viaszból álló tapaszt vagy pedig meleg viaszos gyantakeveréket kennek kis vászonruhácskára és ezt a szőrös területre rakják. Mikor aztán kihűlt és megszáradt, erőszakos rántással letérik. Ezen habár és fájdalmas eljárás szintén nem vezet eredményre, mert a szálaknak csupán a bőrből kiálló része szakad el, a bőr mélyebb rétegeiben fekvő hajhagyma azonban sértetlen marad és abból az új szőrszál mindenkor kinő.

Ezen eljárások már csak azért is ártalmasak, mert az erőművi behatások következtében a bőr elveszti ellenállóképességét. A szőrszálaknak egyenként csipesszel való kihuzgálása sem ajánlatos, mert ezt rövid idő múlva szabályszerű borotválkozásnak kell követni, annyira fokozza a szálak megerősödését; ugyanez áll a szemöldök ritkításra is és a bozontos közép vonalban összeérő szemöldök kifejlődése ugyanerre az okra vezethető vissza.

A hajszálak végleges kipusztítása a hajhagyma elroncsolásán alapszik: éppen ezért minden szőrszál külön kezelendő. A modern kozmetikában használatos villamos (diathermiás) epiláció hajszálvé-

kony, rugalmas platinalüvel történik, ami a bőrt nem égeli, tehát nem okoz hegeket és nem jár fájdalommal.

Ez tehát az egyetlen módszer, mellyel kellemetlen szőrszálainktól véglegesen és nyom nélkül megszabadulhatunk. Minden más eljárás, így a Röntgennel végzett besugárzás is veszélyes, mert a legóvatosabb adagolás mellett is előfordul, hogy az arcon helyrehozhatatlan károkat okoz. Ez az eljárás a ruhával fedett területeken alkalmazható, bár itt is fennáll a Röntgen roncsoló hatásának veszélye.

A férfi hajhullás okairól

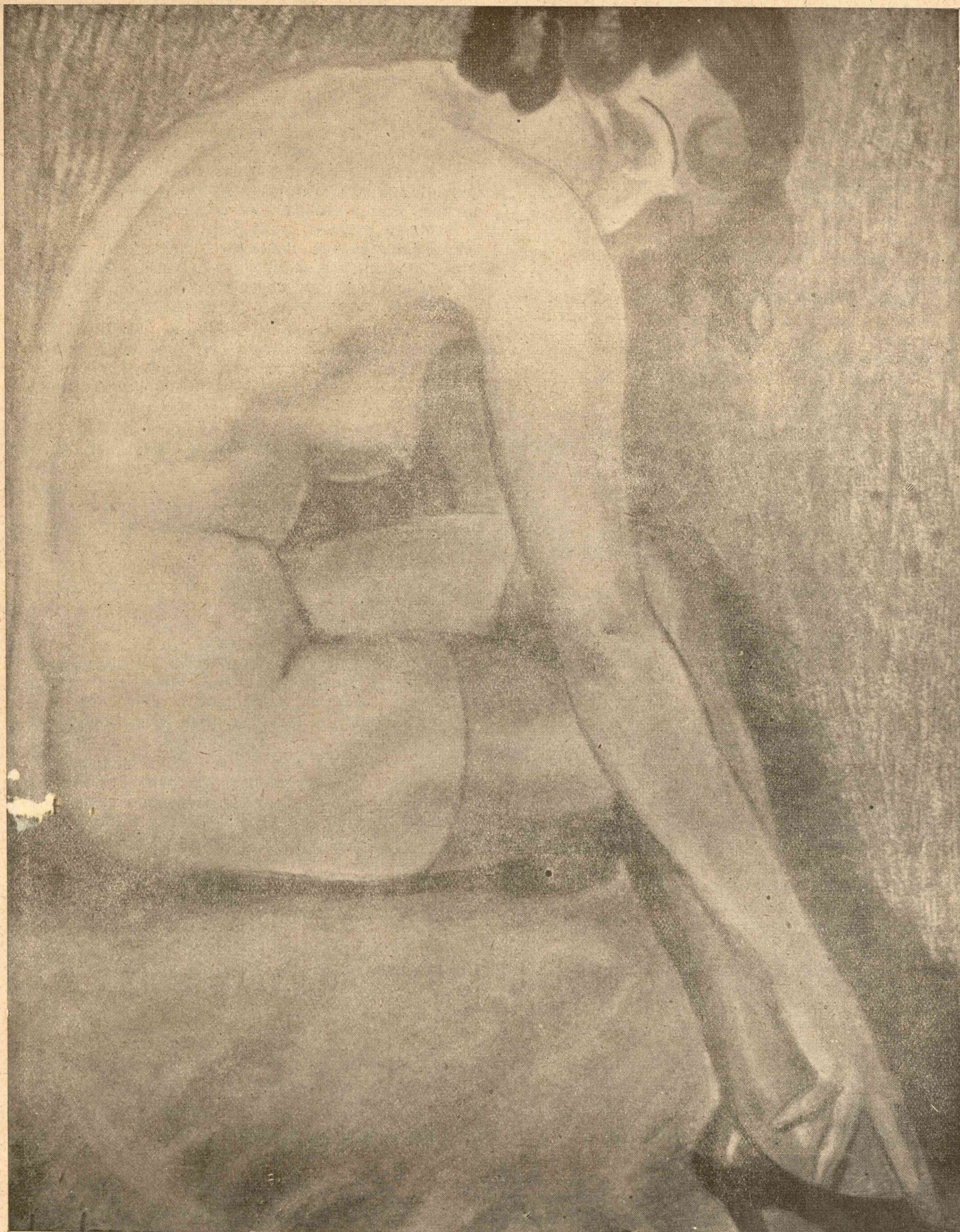
A férfiak megkopaszodásának és a női haj ritkulásának legáltalánosabb oka a fejbőr „faggyumirigyeinek” megbetegedése. Mint minden betegségre, úgy erre a faggyumirigymegbetegedésre is az általános orvosi szabály érvényes, hogy kellő időben és megfelelő ideig tartó ápolással a betegséget s továbbterjedését meg lehet akadályozni és ha néha a kopaszodás beálltát nem lehet is megakadályozni, mindenesetre hosszú évekre el lehet tolni megkezdődését.

A fejet borító haj ellentétben a testet borító szőrzettel, teljesen független a szexuális hormonoktól. A haját általánosan pusztító faggyumirigymegbetegedéstől eltekintve, jelentősége van a hajritkulásnál: a koponyacsontok fejlettségének és növekedési gyorsaságának, a haj bizonyos adottságának, a fejbőr vérbőségének és a faji sajátosságoknak.

Ennek a minőségbeosztásnak tulajdonképpen semmi köze sincs a hajhulláshoz, illetve a kopaszodáshoz és jelentősége csak a fajok szerinti csoportosításnál van.

A kopaszodás szempontjából jelentős összefüggés van a koponyabőr és a haj növekedése között. Ha a fejbőr növekedése megáll, vagy kissé visszamarad, a haj feltűnően gyors növekedése és sűrűsödése tapasztalható. Ennek az a magyarázata, hogy a növekedésben visszamaradt bőrreszben sokkal több vér kering, mint körülötte a gyorsabban növekedő bőrreszekben. Az izmokkal alátámasztott fejbőr sokkal kedvezőbb „talaja” a hajnak, mint az a bőrresz, amely alatt egyáltalán semmi, vagy csak nagyon kevés izomzat található. És ez a magyarázata annak, hogy a koponyaalaptól lefelé a nyakvonalig, valamint a halántékrészekén két oldalt a haj egyáltalán nem hullik ki, vagy csak a nagyon késői életkorban, mert ezeken a helyeken vastag izmok vannak, amelyek bőségesen el vannak látva vérrrel.

A korai hajhullás sok családban egészen jellegzetes. Ezeknél az eseteknél nem szabad megelégedni azzal, hogy a hajlam kérdését eldöntötték azzal, hogy már az apa és nagypapa is fiatalon kopaszodott, de igénybe kell venni az orvosi vizsgálatot és megállapítani, hogy a haj természetének, minőségének, de magának az alkatnak milyen ápolás felel meg. Ezzel sok esetben a legszebb eredménnyel lehet kitolni a kopaszodás határát.

A k t
Francia képzőművészek tárlatáról

Két bakfis levelei a Nagy Titokról

(Folytatás)

Közben nekem százszor is fel kellett állnom, megmutatni magam előlről, o'dalról (még hátulról is, de azt csak egyszer tettem). Végre kijelentették, hogy abból nem esznek semmit, amit nem én viszek hozzájuk. A festő behozott a télikabátjából egy nagy skatulya cukrot (persze nekem volt szánva), amiért elkezdtek szekirozni, hogy itt nincs protekció. Majd Margit letült zongorázni és közkívánatra táncolnom kellett Jucival.

Tudod, hogy mennyire szeretek táncolni és szerencsémre azt a sokféle táncot, amit tanultam és az intézetben produkálni kellett, még nem felejtettem el. Így sok tapsot kaptunk és később a férfiak is felszólítottak táncra és vacsoráig egy egész kis bált csaptunk.

Olyan élvezet volt érett férfiakkal táncolni. És mindegyik másképpen táncolt, de az egyik jobban, mint a másik.

A bankár egészen magához szorított és úgy húzott fel magához, szinte éreztem, amint végigdörzsöli a testemet...

Az orvos oly mélyen bedugta a lábát az enyéim közé, hogy néha ott éreztem a lábai dörzsölését, ami rettenetesen felizgatott...

A festő, az lágyan reámhajolt, arca egészen közel simult az enyéimhez, majdnem összeértünk, lélekzése pedig olyan gyors volt, hogy éreztem: a nyakam hátsó részén levő, hajszálak, hogyan lengedeznek tőle a levegőben. Néha már azt is hittem, hogy megcsókol... De jó lett volna!... De ő csak forgatott, forgatott folyton és én elszédültem...

Ilus! Én szerelmes lettem!

Végre hozták a vacsorát és amíg a szobaleány bent volt, nagyon csendesesen voltunk, de alig tette ki a lábát, megkezdődött a zenebona. Margit a tiszteletemre még pezsgőt is bontott és elképzelheted, hogy kevés idő múlva milyen kedvünk kerekedett.

Egyszerre csak a bankár Jucit meg akarta csókolni, az sikoltozva szaladt körül a szobában, a bankár utána, ezt meg Margit nem engedte, ő utána meg az orvos szaladt, azután egyszerre összegomolyodtak, nevettek, sikoltoztak és amíg mindez történt, éreztem, hogy a festő a lábát egyszerre csak az enyéimhez szorítja.

Iluskám! É percben lett a te Verád nagy leány és mint nagy leánynak, vágyai is támadtak... Ugy égette a lábszáramat ez a férfiláb, de azért az enyémet el nem vettem volna egy világért sem. Erre Béla (így hívják a festőt) az asztal alatt a kezem után nyúlt és azt (éppen a combomon pihent) megszorította. Oly csendben ültünk és éreztem, mint szalad a vér az arcomba, úgy hogy a többiek is akaratlanul odanéztek és szónélkül visszajöttek az asztalhoz. Én egyszerre vöröspiros lettem és csak a Margit tekintetét kerestem. Féltém tőle, de ő szelíden mosolyogva így szólt:

— Picikém! Nézd, szegény Bélának nincs párja, te ugyanis kis fiu vagy, megengedem, hogy az ölébe ülj, de — és itt komolyan megfenyegetett — csókolózni nem szabad!

De én így is boldog voltam és odaszaladtam

Margithoz, hogy össze vissza csókoljam. Margit magához ölelt, majd a férfiakhoz fordulva megkérdezte:

— Nos uraim?... A baba két hét múlva lesz tizennégyéves... és akkor már...

Iluskám, hallottad már, hogy a törvény tizennégy éven alól tiltja a csókolózást? Mert én bizony jól érteitem, ezek a csókolózásra értették.

Margit karjaiból csakhamar a Béla ölébe kerültem. Először nagyon szégyeltem magam, de azután láttam, hogy Juci is már félig a bankár ölében van, na meg a pezsgő is nagyon hevített, így én sem zseniroztam magamat.

Én végtelenül boldog voltam... Ott ültem, jól éreztem magam — Az arcom égett, úgy hogy Margitnak is feltűnt egyszerre és odaszólt:

— De most már elég, mert a többiek is szeretnék, ha az ölükbe ülne.

Így kerültem a bankár és az orvos ölébe is. Sem Béla, sem ők nem mulasztottak el megsimogatni és hallottam, mikor megjegyezték, hogy én ne értsem meg, hogy „milyen isteni halmocskái vannak”. Őszintén szólva, ez jól esett nekem, mert tudom, hogy szépek és ebben a ruhában nem is látszott, hogy van-e, amit nagyon szégyeltem.

Közben a bankár azt proponálta, hogy a férfiak ne igyanak másképpen, csak ha előbb az én ajkamhoz ér a pohár. Persze ezt úgy értették, hogy a nyelvcskémel kissé beleértsem a pezsgőbe és mert a hőség a testemet átjárta és nagyon izlett is a pezsgő, egyszerre csak becsíptem. Legalább is azt hiszem, mert később Margit mondta is, hogy nagyon sok furcsát beszéltem össze vissza, amin sokat nevettek. De, hogy ezek után mi történt, arra már csak homályosan emlékszem.

Tudom, hogy még sokszor ültem mindegyiknek az ölébe és hogy nagyon sokat simogattak, amit akkor nagyon sajnáltam, de ma mégis szégyeltem volna.

Csak arra tértem magamhoz, hogy a fürdőszobában voltunk hárman, Margit, Juci és én és az eltávozott férfiak csak az üdvözlőket hagyták hátra.

Már reggeli három óra van. Félek, hátha véletlenül felébred a kisasszony és átjön. Pedig ha felfedezi, hogy én féléjszaka irok neked és miket irok, akkor vége mindennek.

Ja igaz, akkor éjjel még sok minden más is történt, de erről majd a legközelebbi levélben.

Csókol Verád

Apai tanács

— Nézze kedves titkár ur, maga el akarja venni a kisebbik leányomat feleségül. Lebeszélem róla! Nem lesz elég a háromszáz márka fizetése hozzá. Hanem vegye el az idősebbiket, annak gyomorsüllyedése van és semmi étvágya sincs!

—

Párbeszéd

Az első férjét ismertem! Nagyszerű ember volt! Kár, hogy olyan hamar meghalt.

— Ezt mondja a jelenlegi férjem is!

—

En magam részéről valóban nem vagyok prűd és meg vagyok győződve róla, hogy a szexualitás rendkívül nagy szerepet játszik az életben. Ennek dacára azt hiszem, hogy művészi öngyilkosságot jelentene, ha egy filmszínésznő mindig ugyanazt a karaktert ábrázolná a mozivásznon. Minden igazi színész féltékenyen őrködik a maga művészi integritása fölött és nem akar folytonosan ugyanazokkal a gesztusokkal, ugyanazokkal a mozdulatokkal dolgozni. Nincs az az igazi színésznő aki hajlandó vol-

na magát odaadni arra, hogy a parádés szerepét játssza, akire különböző alkalommal különböző díszes kantárt raknak fel.

Még valamit szeretnék mondani. Ha egy mozifotográfus megkérdez valakit, hogy mi a székszepl, felelje: „Olyan arc, amelyet jól lehet fotografálni.” Ha viszont engem kérdeznek meg, a válaszom az, hogy a székszepl az életörömhöz való végtelen képesség, vadászszenvedély a vadászbán és a vadban. Egvszóval: a székszepl — őszinteség.

Élmény
— Rajz —

Egy férfi szerelmei

— Regény —

(17)

És ha az utcán vagy a színházban, tudom én, az emberek megbámultak, az asszonyok irigykedve, a férfiak vágyó, sokszor oly közönséges pillantásokkal — akkor közömbösen fürödtem meg ezekben a pillantásokban. — Jól estek a büszkeségemnek, de alapjában közömbösen hagytak. De ha te így nézel rám, így megcsodálsz, tudod, akkor előnt a szemérem. Szeretnék elbujni, úgy tűnik fel nekem, hogy nem volna szabad sohasem teljesen megismerned.

— Mert szeretsz!

— Te még büszkébb vagy, mint én.

Ez a szó visszatért bennünket az égből a földre, ahol egy végnélküli csókkal üdvözöltük egymást.

Annyira szépségének varázsa alatt álltam, hogy még megérinteni sem mertem. Azonkívül pedig beláttam, hogy igaza van. De „okosságom” megjutalmazásul kikötöttem, hogy segíthetek neki az átöltözködésnél. Ezt kegyesen megengedte. Mint kis gyermekek kacagtunk a játéknál, mely alaposan feltűzelte érzeinket. Sokszor fenyegetett a veszély, hogy az öltöztetést valami más foglalkozás fogja félbeszakítani, — de elég volt egy gyenge, könnyörgő pillantás részéről és engedtem. És szerettem volna lefesteni, ahogy elölttem állt, elegáns toilettjében, — egy ilyen pillanat báját csak az tudja felfogni, aki megízlelte. Csak az ajtónál kérdeztem meg tőle, hogy mikor jön el ismét. Csintalanul mosolygott.

— Ah, Istenem, talán úgy két hét múlva.

— Jó. Kérlek azonban értesíts előbb, nehogy el legyek foglalva.

Akkor visszafordult hozzám, még egyszer nyakamba fonta a karjait és forró csók közben sutfogta:

— Akkor inkább holnap jövök!

— Mikor?

— Rögtön ebéd után. Háromkor.

— És maradsz?

— Tízíg!

Magamhoz szorítottam, mintha sohasem akartam volna elengedni.

— Az Istenért... James... engedj...

— Csak egy pillanatra... csak egy pillanatra...

— Jössz holnap... jössz? — kérleltem közben.

— Mindig... eljössz... hozzám? Mindig...

— Jövök... én... hiszen... szeretlek...

— És nem haragszol...

— Nem... hiszen... olyan... boldog vagyok...

Aztán kisurrant az ajtón.

*

Ettől kezdve csaknem mindennap eljött hozzám. És napról napra jobban szerettük egymást, és lelkeink is keresték és megtalálták egymást. Ő már csak értem élt és én csak érte. Mikor belépett a lakásomba, csak akkor kezdtem gondolkodni, érezni, látni. Azon idő alatt, mikor nem volt nálam, fogalmam sem volt arról, hogy még egy másik világ is van. Oh, mi nagyon el tudtuk rejteni szerelmünket a világ előtt! A nyilvánosság előtt, a színházban, ha valamelyik szalonban találkoztunk — nem ismertük egymást. Az utcán nem üdvözöltük egymást. De mikor aztán nálam volt! Egyedül velem a nagy, hallgatag lakásban. Szeretném az életemet előlről kezdeni és csak azokra az órákra várni,

melyeket ott ezzel az égi teremttel eltöltöttem. Csak egyet élhetnék át még egyszer belőlük, csak egyszer szűrőszőlhetném még egyszer a gyönyörűket — hiszen odaadnék tíz évet az életemből. A török szobám volt a kedvenc tartózkodási helye. Itt ültünk sokszor órákosszal. Vagy pedig ott feküdt a kis ottománon és én a lábainál. Nem vágyóan, nem örültem a kéjtel, hanem gyöngéden és csendesen és közben beszélgettünk. Mindig csak magunkról, a szerelmünkről. Mindig ugyanaz volt és mégis mindig új és mindig érdekes számunkra.

— Láod, — mondta akkor nekem, — akkor, mikor először láttál, mindjárt kiismertél. Én már előttem is tudtam, egy napon egy férfi karjaiba fogom dobni magamat, mert vágyódtam a szeretet után és szeretni akartam. Jay, van fogalmad arról, hogy mennyire áhítoztam ezen gyönyörök után? Tudod, amíg fiatal lány voltam, sok küzdelmet kellett kiálnom magammal. Azt hiszem tudod, milyen vagyok... és ha nem lettem volna olyan büszke, bizonyára összeadtam volna magam néhány fiuval, mint a barátnőim is tették — de így. Istenem — egyik sem volt elég jó nekem. Mindig az én ideálomra vártam. És azután férjhez adtak. Mi szegények voltunk, a férjem gazdag... hiszen ismered a régi dalt. A nászéjszakám, mely után annyira áhítoztam, a legszégyenteljesebb csalódások éjszakája lett — a férfi, akinek a megváltást kellett volna hoznia a számomra, egy erőtlén, elhasznált kéjenc volt! Én megbecstelenítve kielégítetlenségemben. Megesküdtem magamnak, megcsalni őt, aki ennyire megcsalt engem. Két évig kutattam aztán az után, akit szeretni tudtam volna... aztán... aztán megláttalak téged a színházban. Az első pillantásodban, tudod, melyet a tükörben felfogtam, volt valami, ami hozzád vonzott. Talán mert még merészebb, szemtelenebb voltál, mint a többiek...

— Hát megértettél engem?

— Én bizonyára nem vagyok az, amit egy rossz asszonynak neveznek, talán tapasztalatlanabb is vagyok, mint egy bakfis — de a beszédet, szívet, előttem is világos volt. És azután a páholyban — mikor egy pillanatra egyedül maradtunk — ha akkor megszólítottál volna, sohasem ülnék itt — de így... a pillantásod... úgy tűnt fel nekem, ahogy most a karjaidban tartasz, te rossz kölyök... Szerettem volna felkelni és elrohanni...

Nem tudtam... én... tudtam abban a pillanatban... te vagy az a férfi, akire vártam. És mikor másnap odajöttél hozzánk a házunkba, olyan hihetetlenül szemtelentül, olyan varázslatosan szégyentelenül... akkor legszívesebben rögtön a nyakadba vetettem volna magamat végre egy férfi, egy, akinek bátorsága van, aki egy férfi volt... Miért udvaroltassak még sokáig magamnak. Téged és magamat kinezni. Mikor szívet minden parányával a boldogság után reszkettem... Így jöttem el hozzád, részegen a mámortól, mielőtt még megcsókoltál volna... te... te...!

— És most?

— És most? Most olyan boldog vagyok, hogy magamnak is alig merem bevallani. Minden vágyakozásom megszűnt. Ha nem vagyok nálad, csak te után

nađ vágyódtam, a te gyöngédségeid, a te erőđ után. Ha te nem fogsz elhagyni, nem lesz többé más vágyam, csak téged szeretni és tőled szeretetni.

— Elhagyni téged! Igen, majd ha egyszer ki-visznek a temetőbe!

— Előbb nem?

— Nem... ahogy magamat és téged ismerlek, nem!

— Te annyi asszonyt szeretnél már előttem. Miért legyek éppen én az, akit örökké fogsz szeretni?

— Igazán nem tudod ezt?

— Nem, nem tudom... mondd meg nekem.

És aztán forró, őrült szerelmes szavakat sugdos-tam a fülébe, beborítottam pompás arcát égető csók-kokkal, és a világ elsűlyedt mögöttünk...

Kedvenc szórakozásunk volt őt lefényképezni. Ő, aki eleinte szégyenkezett, ha a harisnyáját megcsókoltam, most mosolyogva engedett minden kérésemnek. Lefényképeztem utcai ruhában, kalappal, kalap nélkül; kivágott estélyi ruhában. Lefényképeztem, ahogy egyik lábát feltette egy székre, hogy megigazítsa a harisnyakötőjét. Ahogy — kedvenc helyzetem — felhuzta a szoknyáját térdig, azután a combjáig. Egyszere rajta volt ilvenkor a kacér nadrágocskája, máskor nem —

mikor is rendszerint a lefényképezett és fényképész egyforma lángra lobbant és az ülést csak két három-szori csók után lehetett folytatni. Lefényképeztem nyitott bluzzal, melyből mint két angyalfej mosolyog-tak rám a bájos halmok; lefényképeztem hátulról, le fényképeztem mikor vetkőzött, mikor öltözött, kibontott hajjal, estélyi frizurában. Lefényképeztem ruha nélkül, csak csinos cipőkben és hosszuszárú selyemharisnyák-ban, mely toilettnek rendszerint egy hosszú, hosszú, a legőrültebb ölekezésekkel kitöltött zavar lett a kö-vetkezménye.

Aztán összeszedtük magunkat a csatatér törme-lékei közül és megtapogattuk magunkat, vajjon épség-ben maradtunk e.

Reánk nézve minden ölekezés az első, a legszebb, a legkéjesebb volt. Olyasfajta statisztikát vezettünk és megünnepeztük minden századikat, kétszázadikat. Mi hagytuk, hogy szenvedélyeink mindig újból meglepje-nek bennünket; sokszor egész néma játékokat adtunk elő, a legkisebb csekélységből különleges ingert, kéjt merítettünk.

Egy példa. Egy napon izgatottan jött el a laká-somra, melyhez persze már az első naptól kezdve kulcsa volt.

Eredeti felvétel

— Te, Jay, egy szemtelen ember egészen az ajtóig követett.

Az a gondolat, hogy egy másik felemelhette szemét az én istennőmhöz, hogy buja gondolataival be-mocskolhatta, megőriztett. Odarohantam az ajtóhoz és felrántottam. Tényleg ott állt a fickó, elegánsan, monoklival a szemén és gondolkozott, hogy csengessen e vagy se.

Mikor meglátott, gyorsan vissza akart vonulni, de már késő volt.

— Mit keres itt? — ordítottam rá.

Magas, izmos legény volt és láthatóan nem gyáva. Most, hogy meg volt fogva, nem akart hátrálni.

Látni akartam, ki lakik itt, — felelte szemtelen nevetéssel.

— Hogy jobban láthassa, világítani fogok önnek, — kiáltottam és adtam neki egyet jobbról és egyet balról, hogy csak úgy szikráztak a szemei. Botjával rám akart ütni, de az én erőmhöz képest nagyon is gyenge volt. Felemeltem, levittem a lépcsőn és ledoptam az utolsó öt-hat fokról, hogy mint egy rakás szerencsétlenség terült el a kövezeten. Mikor aztán a függöny mögé bujva kilestünk az utcára, láttuk, ahogy összetört kalapjával, káromkodva és átkozódva egy bérkocsiba mászott.

Mikor az ütközetből visszatértem, úgy fogadtak, mind egy győzedelmes Cézárt. Mint győzelmi italt átnyújtotta nekem a legdrágább gyümölcsöket, diadalkapuként pedig két pompás karját, melynek, miután értük verekedtem, még egyszer olyan szépeknek tünnek fel most előttem a csipkék és selymek között.

— Büszke vagyok rád. Te vagy a legerősebb, az én istenem, az én hősem!

Bennem még forrt a féltékenység dühe.

— Ez a fickó akart téged... a te bájaidat... melyek csak az enyéme... csak...

— Igen, csak a tied minden...

— Esküdj meg rá!

— Esküszöm.

— Tudom, egy napon meg fogok halni az üdvösségtől; esküdj meg nekem, hogy azután sem fogod magad odaadni soha más férfinak.

— Esküszöm neked, James!

— Örült leszek, őrlöngeni tudok arra a gondolatra, hogy egyszer, ha csak gondolatban is megérintene téged egy másik férfi. A fogaimmal tépnék szét téged is, meg azt a másikat is. Megfojtánálak benne.

Sohasem láttam még ilyennek magamat. Egyre jobban belekorbácsoltam magamat a kéjes fájdalomba, hogy valamikor más is bírhatja őt. Magamhoz rántottam.

— Te... te... én gyilkolni tudnék érted!

És ő tulbaldogan, hogy ennyire szeretik, átölelt gyönyörű karjaival és forró csillogással mély szemeiben, mondta:

— Szeretlek... szeretlek! Csak téged tudlak szeretni, csak téged!

— Sohasem fogod odanyújtani másnak ezt a szép piros szádát?

— Soha... soha!

— És ezeket a vállakat, ezeket a karokat nem fogod másnak átengedni?

— Nem, nem!

Mikor végre elengedtük egymást, lihegve, összekuszált hajjal és összetépett ruhával, megfogta a két kezemet és erősen a szemembe nézve mondta:

— James, még valamit akarok mondani neked.

Attól a naptól kezdve, mikor téged megismertelek, amióta szereltek, megtagadtam magam a férjemtől. Én az én szobámban alszom és ő olyan idegen rám nézve, mint akárki más az utcán. Én csak a tied tudok, a tied akarok lenni. Ma, holnap és az egész örökkévalóságig!

*

Ki mondta ki először a gondolatot, hogy teljesen összekössük magunkat, a világ előtt is — már nem tudom. Egyszerre köztünk volt és ettől kezdve minden gondolatunkat ez uralta.

Először szökni akartunk, de egy ilyeu gyáva kiut, mindkettőnk előtt ellenszenves volt. Hosszas tanácskozás után elhatároztuk, hogy szemtől szembe kérni fogjuk férjétől a szabadságot. Ebben az időben éppen fontos üzleti uton volt Oroszországban. Ha hazajön, meg akartuk neki mondani.

És mikor megjött, az asszony koporsóban feküdt. Isten nem akarta, hogy brutális önzésünkben ilyen végtelenül megbántunk egy jó embert. És mert más kivezető utat nem tudott, elvette őt mindkettőnkől.

Egy este, mikor a színházból kilépett az utcára, meghűlt, másnap már nagy láza volt és délután a szobaleánya jött el hozzám helyette, miután én nem tudtam semmiről és elvitt hozzá.

Az Isten legalább olyan kegyelmes volt, hogy távollartotta ebben az órában a férjét, úgy hogy zavartalanul bucsut vehettünk egymástól.

Mikor odaléptem az ágyához, a szerelem visszahozta az önnudatát. A szemeivel kiküldte a siró komornát és azután lehuzott magához:

— Kedvesem, én meghalok. Mert ez az üdvösség sok volt nekem.

Nem tudtam szólni; a fájdalom összeszorította a torkomat, hogy csaknem megfuladtam.

— Ne sirj, szívem, — susogta. — Ne tedd neked nehezebbé a válást. Hiszen így a tied maradok az örökkévalóságig... a tied...

Heves köhögési roham szakította félbe. Sápadtan, lehuny szemekkel feküdt egy ideig és én már azt hittem, hogy eltávozott tőlem. Akkor még egyszer felemelkedett.

— Ha akarod, nézzél meg még egyszer... még egyszer... mielőtt ott... oda le... megyek. Érezzem még egyszer a szemeid tüzeit... hadd még egyszer megizlelsem csodálkozásod gyönyörtüségét.

És egy mozdulattal ledobta magáról a takarót, letépte az inget a testéről és utoljára ide adta magát a pillantásaimnak. Alig láttam könnyes szemeimen keresztül.

— Csókolj meg még egyszer... úgy... ahogy... csókolni szoktál...

És akkor föléje hajoltam és rápréseltem ajkaimat utoljára az imádott ajkakra, melyet most a halál kéje fűtött át. Csókjaim alatt hallottam a hangját, olyan csábítóan, olyan gyöngéden, mint még soha:

— Akarsz... szívem? Akarsz... utoljára?

Erejének utolsó felkínálásával húzódott felém és én, örültem a fájdalomtól és szerelemtől kívánságát teljesítettem. Még egyszer boldoggá tett, nem halandó többé, egy haldokló és utolsó szerelmi sikolya egyuttal utolsó életkiáltása is volt.

Mikor felemelkedtem, halott volt...

Csak négy nap múlva érkezett meg az ura. A távirat, mely felesége betegségét jelentette neki, már nem érte el Tulában, hanem utána kellett küldeni Odessába.

(Folytatjuk.)

Néha jó a bizalmatlanság

A világ legbizalmatlanabb emberéből mesélek
el egy érdekes esetet — mondotta kávéházi barátainak egy dus élettapasztalatokkal rendelkező férfi.

Csimpolya Joachimnak hívták a szerencsétlent, akit a felesége megcsalt, még pedig kétszeresen, mert sohasem azzal csalta meg, akire gyanakodott. Csimpolyáné bővérű asszony volt és vágyai a legelső forró pillantásra bűnös sovárgássá dagadtak. Ebben különben része volt Csimpolya Joachimnak is, éppen azért, mert nem volt benne része. No, de erről szegény nem tehetett, mivel nem mindenki tehet egyformán.

A derék férj a vámon térítelte meg hitvesének, amit az a réven vesztett. Elhalmozta apró figyelmeségekkel, teljesítette minden szeszélyét, csupán egy pontban nem tágitott, no de ne legyünk indiszkrétek és térjünk a dologra.

Csimpolya Joachim egy napon, illetve egy este a szerelem forrpontjáig hevülten találta nejét és Ku-

cuk Pált, akit nemcsak a feleségéhez hanem hozzá is viszony fűzött, baráti viszony:

— Szervusztok gyerekek! — üdvözölte Csimpolya hivesét és annak szeretőjét, aztán a világ legártatlanabb arcával magasztalni kezdte hitvese kiváló erényét és azok közt is elsősorban a hűséget. — De hiszen ez a Csimpolya egy elvetemedett, erkölcstelen ember volt, vagy pedig futó bolond! — tört ki a kávéházi hallgatóság egyik tagja

— Dehogyan! — csitította a háborgót az elbeszélő. — Csimpolya nem volt becsstelen, nem volt bolond, mert Csimpolya egyszerűen a világ legbizalmatlanabb embere volt: nem hitt a saját szemének sem.

Vitus

Tavaszi partnert keres, intelligens uriember személyében csinos és fess, fiatal urinő. Részletes levelek Vanda N. Timișoara, Fabrica, Oficiul Postal No. 7. címre post restante küldendők.

Foto KAVIAR

Eredeti felvétel

Szerkesztői üzenetek

Margit 21. Évezredes tapasztalat szól a közeli rokonok házassága ellen, mely a család elkorcsulására, beteges utódok születésére vezet. Együttal azt is megjegyzem, hogy főleg olyan lányok és fiúk szoktak unokatestvérekbe szeretni, akiknek nincsen társaságuk, légmentesen elzárva tartja őket a szülői ház és így, más ismeretség híján, a rokonság köréből kénytelenek ideálokat keresni. A másik okot pedig a félszegségben és gátlásokban kell keresni. Vannak, akik félénkek és gyámoltalanok idegen társaságban és így boldogak, ha szerelmi partnereiket az unokatestvérben találják meg, akikkel szemben a megszokottság és rokoni kötelék intimitása folytán nem érzik a zavart és elfogódottságot.

Kató. Ön 27 éves, önálló, reggeltől-estig hivatalban elfoglalt leány, nem ér rá arra, hogy társaságba járjon és jóformán csak azt a néhány embert ismeri, akikkel a véletlen folytán évek óta ugyanabban a bérkaszárnnyában lakik. Na már most, néhány nap előtt az egyik házbéli lakó az ön legnagyobb meglepetésére azt az ajánlatot tette önnek, hogy ránduljanak ki kettesben és nyílt célzást tett arra is, hogy legyen a barátnője. Ön természetesen felháborodva utasította vissza ezt az ajánlatot és azon tőri a fejét, hogyan torolhatná meg az önön esett sérelmet. — Kedves kisaszonyom, azzal, hogy a sértő ajánlatot visszautasította, már meg is torolta, hiszen a férfit a visszautasítással már megleckéztette és megszégyenítette. A legnemesebb és egyedül el fogadható, nőhöz illő bosszu, a fölény, megvetés és a dolog felett való napirendretérés.

Géza, Cluj. Ne haragudjon a kacér kolleganőre, aki önnel csak játszott. Az első szerelem csalódása annyi szépséget mellékel a fájdalom mellé, olyan szép hangulatokat ad, annyira férfiasá, éretté teszi az ifjút, hogy ezek a nagy emberi értékek végeredményben bőven kárpótolnak a szerelmi csalódásért. Ideált talál ön még majd gyakran, de ezek a nagyszerű érzések örök kincsekké válnak.

Dilemma. Nincsen olyan szép, fiatal leány, aki ne lett volna már férhezmenetele előtt szerelmes. A legritkább eset, hogy akár férfi, akár lány első szerelmével kössön házasságot. A ilyen első szerelmekben sokkal több a naiv ábrándozás, mint a mélység, komolyság. Éppen ezért nem is szabad ezeknek semmi jelentőséget tulajdonítani. Kár lenne tehát jövődő férjét azzal, hogy figyelmét egyáltalában felhívja az említett esetre, felesleges módon nyugtalanítani. Ellenben később, ha már a felesége lesz, alkalomadtán megemlítheti a dolgot, persze humorosan, könnyedén, mint egy olyan epizódot, melynek semmi nyoma nem maradt a lelkében. Ellenben egyre vigyázzon: volt ideáljával, ha esetleg jelenkezne, semmi körülmények között ne vegye fel az érintkezést. Értesse meg vele határozottan és erélyesen, hogy családi életének egyensúlyát nem engedheti megzavarni. Ezt az illetőnek, ha korrekt uriember, sértődés nélkül be kell látnia.

Wallungen. Magyar néven vértódulásnak, vagy „hőhullámszindrómának” szoktak a betegek panaszkodni, a „változás” korának megbetegedése; tulnyomóan a havi tisztulásuk elvesztése előtt álló, vagy azt nemrégén elvesztett nőknél fordul elő, de néha a nemi

mirigyek működéscsökkenésének vagy működésbe-szüntelésének korában levő férfiakat is megkinoz, jeleül annak, hogy a panaszok oka nem a megszokott vérvesztés elmaradása, hanem a zsigeri idegrendszer egyensúlyának eltolódása, melyet a megváltozott mirigyműködés rendén megváltozott hormonel-látás okoz. Elő áll akkor is, még pedig a változás hirtelenségének megfelelően fokozott mértékben, ha a mirigyek működését nem az előrehaladott kor, hanem betegség, sérülés, műtét vagy sugaras be-avatkozás szüntette meg. A megváltozott helyzethez való alkalmazkodás bekövetkezése után, hónapok, de néha évek múlva, magától megszűnik; or-vosi segítség a megszokáshoz szükséges időt meg-rövidítheti és panaszmentessé teheti.

Wasserman - vérvizsgálat bujakór gyanu-jánál. E vizsgálat magyarázata kissé bonyolult, de a figyelmes olvasó meg fogja érteni. Minden fertőző betegségben szenvedő szervezet annak a baktéri-umnak a mérgeivel szemben, amely betegségét okozza, ellenmérget termel. Ez az ellenmérget a be-tég vérében is kering. A bujakórra, mint ugyancsak fertőző betegségekre gyanus egyén vérvizsgálatának az a feladata, hogy kimutassa, van-e annak vérében ilyen ellenmérget vagy nincs. Ehhez tudni kell elő-szőr azt, hogy ha állatból, emberből vért csapolunk edénybe, akkor nemsokára láthatjuk, a vér egy ré-sze összeálló vérlepletté alvad meg, másik része pedig tiszta, borostyánságra folyadék alakjában at-tól különválik, amit megfelelő módon egy másik edénybe tisztán átvihetünk. Ez a folyadék a vérsav-ó. Tudni kell továbbá azt, hogy ha ily tisz-ta vérsavóba — mondjuk, hogy házinyulból csapolt vér savójába — ürüvér vörös vérséjtjeit tesszük, ak-kor a sejtek a savóban változatlanok maradnak, leülepsznek. Ha azonban néhány nappal a vér-csapolás előtt a házinyul bőre alá ürüvért fecsken-dünk, akkor már a nyulvér savójában nem marad-nak változatlanok az ürü vörösvérséjtjei, hanem fel-oldódnak benne, vörös lakkszínűvé festve azt. Az ürüvérbefecskendésére tehát a házinyul vérében egy oly anyag képződött, amely előzőleg nem volt benne és amely az ürüvérséjteteket feloldani képes. Ezt az anyagot tudományosan ellenanyagának hívják. E vérsavó ürüvérséjtoldó tulajdonságát elveszíti, ha félórát 56 foknyi melegben tartjuk, újra visszaka-pja ezt, ha valamely állat, például tengeri malac friss vérsavójából adunk hozzá valamennyit; valami tehát a melegítés által elpusztult a vérsavóban, ami az ürüvérséjteteket oldásához szükséges volt, de ez nem az ellenanyag volt, mert ürüvérral előzőleg nem kezelt házinyul vérsavójában, mint fentebb láttuk, ilyen nincs. Ezt a megre elpusztuló és ide-gen állat savójával pótolható, az ürüvérséjteteket ol-dásához szükséges valamit tudományosan komple-mentnek nevezik.

Ürüvérséjteteket tehát csak oly vérsavó képes feloldani, melyben megfelelő ellenanyag és a kom-plementnek nevezett valami van, amely utóbbi nélkül az ellenanyag nem tudja a sejteket feloldani. Ezt jól jegyezzük meg, mert ez adja a kulcsot, ahhoz, hogy megtudjuk, bujakóros-e az, akinek a véré-t vizsgáljuk.

Már mondtuk, hogy a bujakóros egyén szervezte a bujakór baktériumainak mérgével szemben ellenmérget termel, mely a bujakóros egyén vérében is megvan. Ez az ellenmég a baktérium mérgét (halva világra jött bujakóros magzat májában, ebből sok van, innen veszik ezt vizsgálat céljára is) közömbösíteni képes, de csak megint akkor, ha az bizonyos meleggél elpusztítható, komplementnek nevezett valami itt is segít.

Ezeket kellett előrebocsátani a vizsgálat megértéséhez. Most pedig lássuk, miként történik maga a vizsgálat.

A gyanús egyén könyökárájának vörösről megfelelő mennyiségű vért veszünk, ebből megalvadás után különválasztjuk tisztán a savót, melyből félórát 56 fok meleggeltartással elpusztítjuk a komplementnek nevezett valamit, aztán adunk hozzá bujakóros baktériummérget (halva született bujakóros ujszülött májkivonatát) és komplement tartalmazó tengerimalacvérsavót. Ha mármint a vizsgálat alatt álló vérsavóban bujakóros ellenmég van — éppen ezt keressük — ez a komplement felhasználásával megköti, közömbösíti a jelenlevő baktériummérget, azonban ez a közömbösítő, komplementet használó folyamat nem változtatja meg a vérsavónak sem színét, sem tisztaságát, tehát még mindig nem tud

juk, amit akarunk, hogy tudniillik bujakóros egyéntől származik-e a savó, vagy sem. Ennek a meg tudásához kellenek az ürüvérről kezelt házinyul meleggelttel komplementjéről megfosztott vérsavója és az ürüvér vörös sejtjei.

Ha ugyanis a vizsgálandó savóhoz, melyben már van bujakóros baktériummég és komplement, utólag még ily házinyulsavót és ürüvérsajtákat adunk, akkor, ha van a savóban bujakóros ellenmég, ez a baktériummég közömbösítéséhez a komplementet már előzőleg elhasználta és így már nem jutott belőle a nyulvérsavó ellenanyagának, hogy ennek segítségével feloldhassa az ürüvér sejtjeit, melyek tehát leülepednek, vagy pedig zavarossá teszik a vizsgált savót. Ebből tudjuk meg, hogy a vizsgált savóban volt bujakóros ellenmég és a savó bujakóros egyén véréből származott.

Viszont ha a savóból eltűntek az ürüvérsajták és a savó vörös lakkszínűvé festődik és átlátszó lesz, ez azt jelenti, hogy az ürüvérsajták feloldódtak, tehát nem volt avizsgálandó vérsavóban bujakóros ellenmég, amely a savóban adott bujakóros baktériummég megkötéséhez, közömbösítéséhez a komplementet felhasználta volna és így ez szabadon marad, amit a nyulvérsavó ellenanyaga a feloldásához segítségül vehet.

(Dr. Csillag)

Vally, egy urilány története

A szünidőnek vége volt és új erőktől duzzadva gyűltünk össze a harmadik polgári növendékei a nagy iskolaépületben. Az átmeneti korban levő lányok életében nagy szerepet játszik egy év és a legtöbben közülünk, akik mult évben a másodikba jártunk, a nyáron sokkal gyorsabban és intenzívebben nőttek, mint az egész többi idő alatt. Csaknem minden iskolatársnőmnak meg volt már a periodusa, amire nagyon büszkék voltak. Én sajnos még nem örvendhettem ennek az érettségnek. Ezzel szemben azonban erősen ki voltam fejlődve, amivel részben behoztam társnőim más-nemü előnyét.

Hogy milyen kevés férfi ismeri a női nem gondolkodását és érzését, kitűnik abból a körülményből, hogy éppen az egész nőiség legkritikusabb időszakában, a pubertáskorban, mikor a női lélekben csaknem minden a nemi élet körül forog, férfitanárokat alkalmaznak a leányiskolákban. Ez éppen olyan, mintha egy kecskét kertesnek tennének, mert alkalmasabb objektumot az elcsábításra gondolni sem lehet, mint ezeket a 14–15 éves leányokat, akik többé-kevésbé nagyon izgulékonyak, vagy legalább is szörnyen kíváncsiak a nemi dolgokra. Ehhez járul még ebben a speciális esetben az is, hogy éppen „a tanár ur” egy félisten a leány-növendékek szemeiben, akik a tisztelet és érzékiség egy keverékével néznek fel rá, melyről a kívülállók fogalmat sem tudnak alkotni maguknak. Azonkívül a tanár ur rendelkezik még bizonyos hatalmi eszközökkel is, különösen jó és rossz osztályzatokkal a kezében, melyek elegendők ahhoz — ha ez előbb említett okok nem is állnának fenn — hogy a leánynövendékeket kívánságával szemben engedékennyé tegye. Tény az, hogy az én időmben a leányiskolai tanárok nagy része Bécsben szisztematikusan érintkezést folytatott a már felnőtt, vagy pedig átmeneti korban levő diáklányokkal.

A mi osztályunkban a kézimunkatanárnőm kívül három férfitanár, egy tanárnő és a tornata-

nár tanított. Ez utóbbi volt a leggonoszabb jelenség valamennyi között, mert minden szemérem nélkül üzte kisdéd játékait. Bäumlernek hívták és nagy tekintélynek örvendett a nemzeti szocialista pártban, mert csaknem minden este megjelent valamilyen gyűlésen, ahol mint erős és kiméletlen szónok nagy diadalokat aratott. Ez azonban nem akadályozta meg abban, hogy az iskolában a legnagyobb erőszakosságokat üzze, mikor is néha egészen abnormális izlést áruolt el. Többek között egyik osztálytársnőm volt az elismert kegyencnője, aki három hónappal az iskolából való távozása után egy egészséges fiúcskának adott életet és miután a tanár ur már benne volt a családban, kis barátnőm anyjával szemben is ugyanilyen hódolatot mutatott be. Dacára, hogy Bäumlér ur üzelve nyílt titok volt, a legkisebb kellemetlenség sem érte. A nemzeti szocialistapárt egy ilyen kiemelkedő oszlopának el lehet nézni az ilyen kis privátszórakozásokat.

Mikor aztán költséges korcsmai látogatásainak fedezésére különböző csalásokhoz folyamodott, ami nemcsak rá, hanem a pártjára is kihatott, elérte az igazságszolgáltatás és egy távoli kis fészekbe helyezték át. Itt a magányban aztán gyakran vigaszt nyithatott neki a visszaemlékezés, hogy tanítási tevékenysége alatt, saját bevallása szerint több, mint száz iskolás leányt hozzásegített ahhoz, hogy a szerelem titkaival megismerkedjenek.

A három másik tanár közül az egyik már idősebb ur volt, fehér szakállal, aki kizárólag csak a tanítás iránt érdeklődött, nem pedig a diáklányok, mint női lények iránt. Vele ellentétben Mittler és Schwarz tanárok még elég fiatal és csinos urak voltak, akik női tanítványaik forró szívére mély benyomást gyakoroltak. Nyugtalan álmainkban legtöbben közülünk Mittler fekete bajuszát vagy pedig a Schwarz szép szőke szakállát láttuk magunk előtt és a vérünk sebesen rohant az ereinkben, ha a tanár urak pillantása kissé hosszabban pihent rajtunk.

A két ur tisztában is volt azzal,

hogy milyen hatást gyakorolnak a tanítványaikra. Természetesen e szerint is cselekedtek és mindenki tudta, hogy időnként melyik osztálytársnőnk élvezi a két ur különös kegyeit; a többiek ez idő alatt emésztették magukat féltékenységükben és epedve várták, vajjon nem-e kerülnek ők is hamarosan sorra. Én magam is ebben a kinos állapotban voltam, ami annyira izgalomban tartott, hogy gyakran segítséget kellett igénybe vennem, hogy a remélt szerelmi örömek helyett gyenge pótlást szerezzek magamnak. Csaknem állandóan izgalomban voltam és ma azt hiszem, hogy aki csak egy kicsit is megfigyelt, ezt könnyen leolvashatta az arcomról. Mindenesetre a szüleim nem tartoztak eme megfigyelők közé, mert apámat az üzlet, de még inkább a kávéház teljesen igénybe vette, miközben az anyám szintén az üzletet, azonkívül a háztartást is vezette és csaknem semmi ideje sem volt azzal törődni, hogy mit csinálnak a gyermekei, azonfelül, hogy nagyon szigorúan vette, hogy jó bizonyítványt hozzunk haza. Ezt meg is tették a gyermekei s tovább nem volt semmi gondja velünk.

Ezzel szemben úgy látszott, hogy Pepi unokabátyám jobban leolvassa a kívánságaimat és vágyaimat az arcomról. Mikor egy délután a konyhából éppen fel akartam menni a lakásba, ő a lépcsőn állt és pedig éppen a kanyarulatnál, úgy hogy sem alulról, sem felülről nem láthatták. Mitsem sejtve, el akartam menni mellette, mikor hirtelen hozzám kapott. Egy szempillantás alatt átölelt. Teljesen megnémultam erre a kezdésre s mozdulni sem tudtam. De a hatás nem maradt el. Rátámaszkodtam, karjaimmal átöleltem a nyakát és igyekeztem minél kényelmesebb terepet biztosítani. És már sóhajtoztam a vágytól.

Alig bírtam ki az izgalomtól, be kellett hunynom a szememet és bele kellett kapaszkodnom az asztalba, miközben elfogott a gyönyör. S lassanként valami csodálatos kényeztetésnek adott helyet, aminőt eddig még sohasem éreztem.

(Folyt. köv.)

WALTRICH
női és férfi fodrász
Timișoara, Gyárváros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.
Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhullám stb. (39)
Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás
Tyukszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

Link Gyula

fogászati műterme

Timișoara, Szt. György tér
Arany Szarvas épület (28)

Vasgerendák és betonvas
nagy raktár és gyári vaggonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél
Timișoara Józsefváros, Hunyadi-ut 33
Telefon 326. 52

Alkalmi
ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet
Joan Dumonlu

órás és ékszerész
Timișoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse.)

Szörme

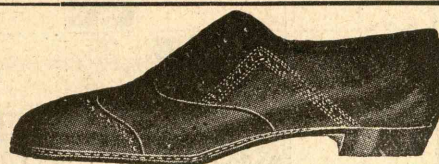
bőrkabát, selyem festését, valamint öltönyök tisztítását jutányosan
garancia mellett vállalja

F. Gufjahr kémiai intézete, Gyárváros
Rékási ut 5. sz. és a fiók: Józsefváros Hunyadi u. 2

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:

Rác Andrásnál

Timișoara, I. Hunyadi ucca 10

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Parfumeria Kertész Lajos

Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY

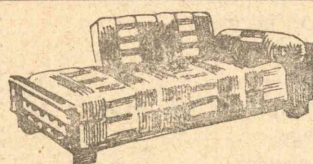
vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Ha modern bútort akar vásárolni

tekintse meg

Podraczky Ferenc bútörüzletét
Timișoara

Coronini tér 20. Gyárváros

„GUMMOZIT“

Grafikai műintézet és bélyegzőgyár

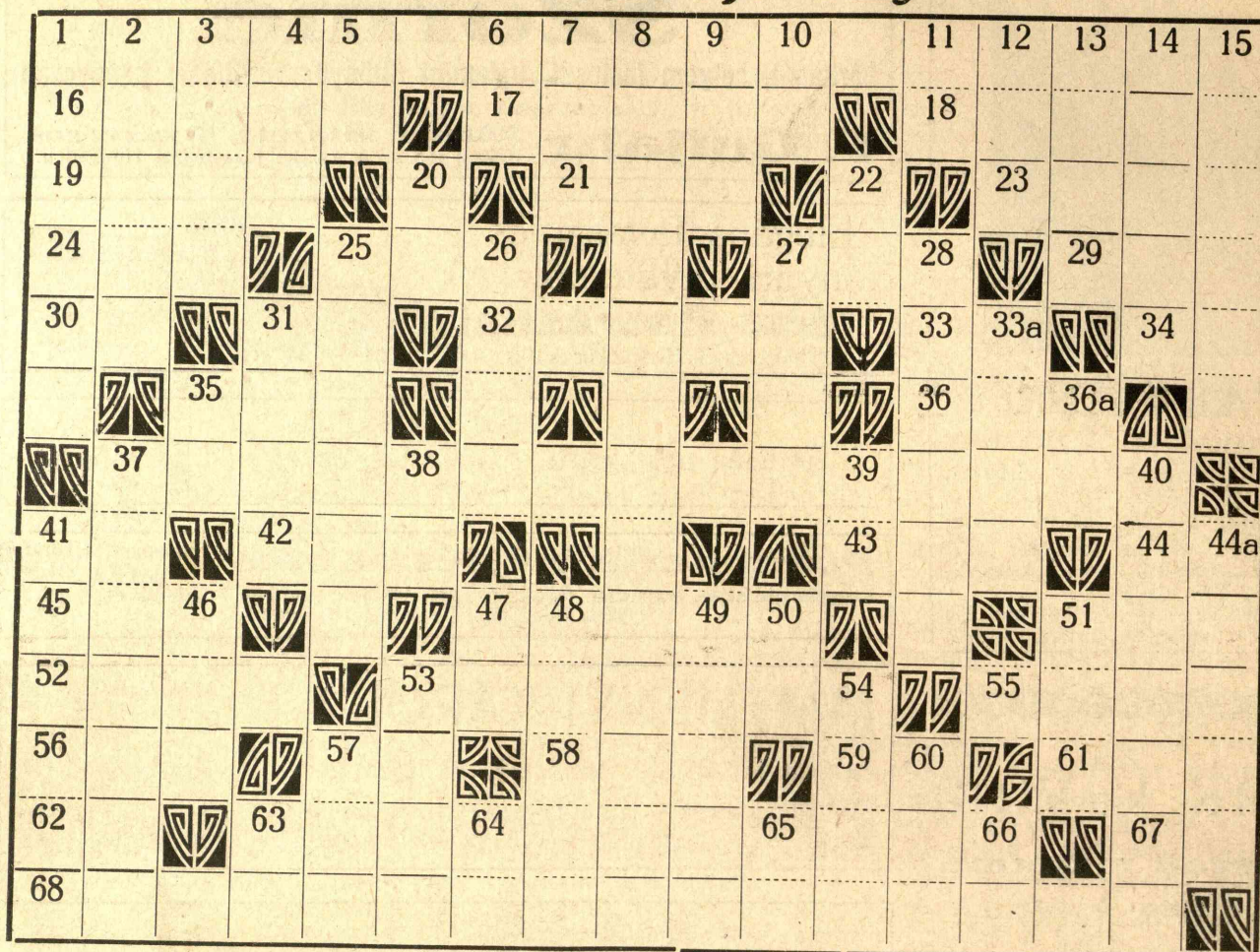
Olcsón és gyorsan készít nyomtatványt és bélyegzőt

Timișoara, Piața Sf. Gheorghe 4

Dauerwellen **Várőri**
világhírű Vella géppel, tartós ondolás. — Nem göndör,
hanem hullámos. — Leszállított árak mellett garanciával
szalonjában, Timișoara, IV. Kossuth Lajos u. 6.

Tipografia „Union“, Lugoj, Str. Bisericii 16

8. keresztrejtvény

Megfejtésül elegendő a vízszintes 1, 37 és 68 és a függőleges 2, 25 és 40 sorok beküldése

Vízszintes sorok

1. Csinos falusi menyecske szókása (2 szó, névelővel)
16. Csiri ikerszava
17. Amerikai milliomosok nyaralóhelye
18. Halra mondják
19. Rivó ikerszava
21. Német folyó
23. Tánc németül
24. Időt jelzi
25. Macskahívás
27. Vissza: volt spanyol királyné
29. S. O. T.
30. Német helyhatározó
31. Mássalhangzó fon.
32. Sigit
33. Léva mássalhangzói
34. Szakma kezdete
35. Becézett női név
36. Ruha, lepel
37. Modern irodalom foglalkozik vele
41. Egyforma mássalhangzók
42. Háziállat
43. Angol számnév
44. Igekötő
45. Határozatlan számnév
47. Pali
51. Felkiáltó szó
52. Szarvasfaj

53. Ilyen ostor is van
55. Nemzet
56. Angol ital
57. Német személyes névmás
58. Karika vége
59. Vissza: lekvár
61. Benne N-nel leánynév
62. Latin kötőszó
63. Isten remekműve (3 szó)
67. E vel férfinév
68. A mai erkölcsökre mondják (2 szó)

Függőleges sorok

1. Nem mindenki hisz benne (névelővel)
2. Magból lesz
3. Női név
4. Tollal dolgozik
5. 3.14
6. Jim mássalhangzói
7. É. I. E.
8. Városligetben szokott lenni (2 szó)
9. Rémes mássalhangzói
10. Római kettő
11. ... - gobó
12. Meztelen test
13. N-nel hypnotikus álom
14. Férfinév
15. Butordarabb

20. Sir
22. Német praepozíció
25. Fiatal lovak
26. Öreg urak betegsége
27. Vissza: T-vel írunk vele
28. Átélt esemény
31. Férfinév
- 33/a Társhatározó
35. Lekvár
- 36/a Vissza: mutató névmás
37. Ha a kutyát megszorítják
38. Egyforma mássalhangzók
39. Ételizesítő
40. A csordák alkotják
41. Belső részek
- 44/a Daganatra mondják
46. Him állat
47. Kétszer véve szülő
48. Görög muzsa
49. Német mész magyar névelővel
50. ... - ri (becézett női név)
51. P vel elhalt meseirónk
53. A-val görög sziget
54. Szanál mássalhangzói
57. San-R...
60. Ineiben van
63. Rangjelző
64. Z. T.
65. E. Ó.
66. Előd